

Protokół z posiedzenia komisji ds. postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego

W dniu 26 czerwca 2017 roku odbyło się posiedzenie ds. postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego, który przedstawił osiągnięcie habilitacyjne w postaci cyklu publikacji naukowych, zatytułowane „*Modelowanie struktur i ścieżek reakcji kompleksów rutenowych, potencjalnych katalizatorów metatezy olefin*”. W posiedzeniu wzięli udział wszyscy członkowie komisji powołani przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego oraz przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Lechosław Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Stanisław Kucharski – recenzent

Prof. dr hab., Janusz Rak – recenzent

Prof. dr hab. Artur Michalak – członek komisji

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

Prof. dr hab. Artur Michalak wziął udział w posiedzeniu komisji drogą telekonferencji poprzez połączenie na skype'ie.

Komisja zapoznała się z oceną jednotematycznego cyklu publikacji oraz ogólnym dorobkiem naukowym dra Bartosza Trzaskowskiego przygotowaną przez trzech recenzentów: prof. dr hab. Joannę Sadlej z Instytutu Chemii Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, emerytowaną profesor Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, prof. dra hab. Stanisława Kucharskiego z Instytutu Chemii Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach i prof. dra hab. Janusza Raka z Wydziału Chemii Uniwersytetu Gdańskiego oraz opinii prof. dra hab. Józefa Mieczkowskiego z Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego i prof. dra hab. Artura Michalaka z Wydziału Chemii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Wszystkie recenzje były pozytywne i zakończone konkluzją, że zarówno jednotematyczny cykl publikacji, jak i dorobek naukowy, organizacyjny oraz dydaktyczny Kandydata spełniają ustawowe i zwyczajowe wymagania stawiane kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie chemii.

Przewodniczący komisji, prof. dr hab. Lechosław Latos-Grażyński, zainicjował dyskusję na temat osiągnięcia habilitacyjnego przedstawionego przez dra Bartosza Trzaskowskiego i poprosił członków komisji, w pierwszym rzędzie recenzentów, o scharakteryzowanie osiągnięcia i uzasadnienie uchwały o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk chemicznych dr. Bartoszowi Trzaskowskiemu.

Prof. dr hab. Joanna Sadlej, recenzent wyznaczona przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego stwierdziła najpierw, że „*temat osiągnięcia habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego jest dobrze zdefiniowany i dotyczy zagadnień związanych z problemem katalizy metatezy olefin mieszcząc się w nurcie aktualnych naukowych tematów badawczych. Teoretyczne badania mechanizmów reakcji ważnych układów i ważnych procesów jest bowiem istotnym etapem rozwoju chemii.*”

W dalszej części swojej wypowiedzi Recenzentka odniosła się do modelu teoretycznego zastosowanego przez Habilitanta. Podkreśliła, że „*model zastosowany przez dra Trzaskowskiego zawiera tylko najbliższe otoczenie centrum aktywnego, co przeprowadzać obliczenia kwantowe (QM). Ten model, zwany powszechnie w literaturze modelem supermolekularnym, zakłada możliwość przeprowadzenia obliczeń reagującego układu wraz z dopuszczalną możliwością przyjęcia wielu możliwych ścieżek reakcji i wielu możliwych dróg inicjacji katalizatora. Bardzo popieram w tym punkcie wybór Autora modelu supermolekularnego.*” Kontynuując, prof. dr hab. Joanna Sadlej stwierdziła, że „*że we wszystkich 7 publikacjach autorzy wyznaczyli powierzchnie energii potencjalnej wzdłuż założonej ścieżki reakcji, w tym minima i stany przejściowe, znajdując je przy pomocy metody DFT z funkcjonalem B3LYP w odpowiednich bazach funkcyjnych. Uwzględniany był także wpływ rozpuszczalnika przy pomocy modelu ośrodka ciągłego przy wyznaczeniu parametrów termodynamicznych odpowiednich*

reakcji."

Podsumowując tę część swojej wypowiedzi podkreśliła, że „Jej zdaniem, wyniki badań uzyskane przez Habilitanta w sposób istotny poszerzają dotychczasową wiedzę w dziedzinie mechanizmów katalizowanych reakcji metatezy, a wysoki poziom naukowy prac świadczy o Jego dojrzałości naukowej. Dr Trzaskowski wykazał głęboką znajomość literatury przedmiotu, umiejętność racjonalnego planowania i realizowania interesujących badań oraz zdolność do formułowania wniosków. A zrozumienie wyżej omawianych mechanizmów pozwoli najpewniej w przyszłości na zaprojektowanie zmodyfikowanych, bardziej skutecznych katalizatorów w postaci syntetycznych układów. Rozprawę oceniła pozytywnie pod względem jej wartości naukowej. Wkład Autora do badań ważnych z punktu widzenia zastosowań chemii kwantowej nie budzi wątpliwości. Wyniki uzyskane przez dra Bartosza Trzaskowskiego stanowią istotną nowość naukową. Rozprawa w pełni odzwierciedla walory naukowe Habilitanta jako przyszłego samodzielnego badacza. Nie ulega dla mnie wątpliwości, że nazwisko dra Bartosza Trzaskowskiego będzie związane, rozpoznawane i kojarzone w przyszłości w świecie naukowym z badaniami aplikacyjnymi metodami chemii kwantowej związków organicznych i mechanizmów reakcji.

Podsumowując całość swojej wypowiedzi prof. dr hab. Joanna Sadlej stwierdziła, że „wydzielony od rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy jest poważny i bardzo dobry. Nie ulega dla mnie wątpliwości, że Habilitant ma opanowany warsztat badawczy zarówno z aplikacyjnej chemii kwantowej, jak i klasycznej dynamiki molekularnej stosowanej obecnie do badania problemów z biochemii.". Uznała również, że wydzielony od rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy jest poważny. Podkreśliła, że Habilitant ma własną tematykę i opanowany warsztat badawczy. Zatem, ponieważ spełnione są wymogi Ustawy o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, Recenzentka wniosła o dopuszczenie do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.

Prof. dr hab. Stanisław Kucharski, recenzent wyznaczony przez Centralną Komisję, stwierdził, że w pełni zgadza się z przedmówczynią. Ponadto dodał, że „ma jak najlepsze zdanie o wszystkich aspektach działalności akademickiej dra Bartosza Trzaskowskiego. Jego dorobek publikacyjny jest obfity, liczy ponad 70 prac, z których 57 zamieszczono w czasopismach indeksowanych w JCR. Tematyka badawcza Habilitanta wpisuje się w atrakcyjny i ważny nurt, związany z badaniem metodami chemii kwantowej cząsteczek o potencjalnym znaczeniu w katalizie istotnych procesów chemicznych, a także cząsteczek ważnych dla biochemii i biologii molekularnej. Z reguły są to rozległe układy molekularne, wymagające dużej biegłości w stosowaniu metod obliczeniowych i w żadnym przypadku nie są to obliczenia rutynowe”.

W dalszym toku swojej wypowiedzi Recenzent uznał, że „analiza siedmiu artykułów składających się na oś/ogni/ecie naukowe dra Bartosza Trzaskowskiego wskazuje, że są to wartościowe pod względem merytorycznym prace, których użyteczność są w stanie docenić także chemicy zajmujący badaniami doświadczalnymi. Przeanalizowano w nich, metodą DFT, kilkadziesiąt kompleksów rutenu pod kątem ich przydatności w charakterze katalizatora reakcji metatezy, a uzyskane wyniki wskazują, że niektóre z nich mogła znaleźć zastosowanie praktyczne.”

Podsumowując swoją wypowiedź, prof. dr hab. Stanisław Kucharski stwierdził, że „dr Bartosz Trzaskowski jest wysokiej klasy specjalistą w stosowaniu metod obliczeniowych, głównie metody DFT, w badaniach struktur chemicznych. Ma bardzo dobre rozeznanie w aktualnych i ważnych zagadnieniach współczesnej chemii, co umożliwia mu formułowanie interesujących tematów badawczych. Liczne kontakty naukowe z zagranicą oraz fakt, że wiele prac dra Trzaskowskiego powstało w ramach współpracy zagranicznej, świadczy o jego uznanej pozycji w międzynarodowym środowisku chemików. W sposób istotny (o ponad 60 prac) powiększył swój dorobek publikacyjny po uzyskaniu stopnia doktora”. Podkreślił również, że „zaprezentowane osiągnięcie naukowe jak i całkowity dorobek naukowy dra Bartosza Trzaskowskiego reprezentują ponadprzeciętny poziom naukowy. Liczne publikacje naukowe w bardzo dobrych czasopismach o zasięgu międzynarodowym, umiejętność zdobywania środków na prowadzenie badań i zorganizowanie warsztatu badawczego oraz udokumentowana kompetencja w kierowaniu zespołem naukowym dowodzą dojrzałości Habilitanta oraz dobrego przygotowania do samodzielnej pracy naukowej.”

Prof. dr hab. Janusz Rak, drugi wyznaczony przez Centralną Komisję, w pełni zgodził się z opiniami swoich przedmówców. Stwierdził, że „*analiza osiągnięcia habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego wskazuje na wyjątkowo spójną tematykę badawczą, bowiem osiągnięcie dotyczy kwantowochemicznego opisu wybranych katalizatorów metatezy olefin oraz zaprojektowania, w oparciu o te mechanizmy, nowych, lepszych katalizatorów na bazie kompleksów rutenu. Jak wskazuje lektura autoreferatu, Autorowi udało się wyjaśnić mechanizm działania oraz zaproponować kilka nowych efektywnych katalizatorów Hoveydy-Grubbsa zawierających pochodne karbenów, benzofuranu i kumaryny. Ta stosunkowo nowa dla Kandydata tematyka badawcza (pierwsza praca z cyklu ukazała się w roku 2013) zaowocowała spójnym osiągnięciem, przedstawionym przez dra Trzaskowskiego niezwykle jasno i kompetentnie. Szczególnie istotna w realizacji badań nad katalizatorami metatezy olefin wydaje się ścisła współpraca Habilitanta z prof. Grelą, który teoretyczne koncepcje dra Trzaskowskiego implementuje w postaci stosownych syntez oraz pomiarów charakterystyk katalitycznych zsyntezowanych kompleksów.*”

W swojej dalszej wypowiedzi Recenzent dodał, że „*dr Trzaskowski jest dojrzałym badaczem, dysponującym własną tematyką badawczą oraz narzędziami do jej realizacji. Sumaryczny IF dla ocenianego cyklu prac wynosi 26,936, co daje średnio 4,277 na jedną pracę. Parametry te dla całkowitego dorobku dra Trzaskowskiego, na który składa się 57 publikacji, wynoszą odpowiednio 196,219 i 3,442.*” Zdaniem prof. Raka „*są to bardzo dobre charakterystyki. Według danych bazy Web of Science publikacje Kandydata były cytowane 780 razy. Zatem jest to dorobek znaczący, który został dostrzeżony i doceniony przez środowisko naukowe. Według tej samej bazy bibliograficznej indeks Hirscha dla całego dorobku Habilitanta wynosi 12, co można uznać za wynik bardzo dobry, odpowiadający obecnemu etapowi kariery Kandydata. Kandydat jest również współautorem 4 polskich patentów dotyczących związków oddziałujących z interleukinami.*”

Prof. dr hab. Janusz Rak podkreślił, że „*oprócz publikacji dotyczących badań nad strukturą elektronową i właściwościami stosunkowo niewielkich układów molekularnych takich jak: chelaty histydyny, pochodne uracylu, nukleotydów, kompleksów cynku (II) z aminokwasami itp., w dorobku Kandydata znajdują się prace związane z układami znacznie większymi typu nanorurki, nanodruły czy fulereny. Wreszcie, współpraca z prof. Goddardem przyniosła szereg prac dotyczących badań strukturalnych nad bardzo ważną klasą białek błonowych - receptorów sprzężonych z białkiem G (GPCR).*” Dodał, że „*Kandydat może również poszczycić się aktywnością związaną z pozyskiwaniem środków na prowadzenie badań. Przedstawił również 17 wykładów na krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Jest to aktywność znacznie przekraczająca przeciętną, świadcząca o uznaniu środowiska naukowego.*”

Podsumowując swoją wypowiedź, prof. dr hab. Janusz Rak powiedział, że „*oceniając dorobek dydaktyczny i popularyzatorski Kandydata oraz Jego współpracę międzynarodową można stwierdzić, że spełniają one w pełni wymogi ustawowe i zwyczajowe dla Kandydatów do stopnia doktora habilitowanego.*” Uznał, że „*dr Bartosz Trzaskowski stanowi przykład dojrzałego badacza, który dysponuje dobrym warształem badawczym oraz tematami, umożliwiającymi kontynuację badań po uzyskaniu stopnia dra habilitowanego.*” Zdaniem prof. dra hab. Janusza Raka, „*dr Bartosz Trzaskowski posiada wszystkie przymioty konieczne do stworzenia własnej grupy badawczej. Kandydat legitymuje się poważnym dorobkiem naukowym i uznaniem środowiska. Jest również dobrze przygotowany do prowadzenia działalności dydaktycznej i organizacyjnej.*”

W swoim wystąpieniu prof. dr hab. Artur Michalak, członek komisji wyznaczony przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych, oceniając przedstawiony do rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy, stwierdził, że „*po zapoznaniu się z całością dokumentacji złożonej przez Pana dra Bartosza Trzaskowskiego w związku z jego postępowaniem habilitacyjnym, oraz z recenzjami przygotowanymi przez prof. dr hab. Joanne Sadlej, prof. dr hab. Stanisława Kucharskiego i prof. dr hab. Janusza Raka, w pełni podzielam zdanie wyrażone w recenzjach, że osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę habilitacji oraz jego pozostały dorobek naukowy spełniają wymogi wynikające z obowiązujących aktów prawnych.*”

Dodał, że „przedstawione w cyklu 7 oryginalnych prac opublikowanych w renomowanych czasopismach międzynarodowych osiągnięcie naukowe Habilitanta jest oryginalne, znaczące i wnosi istotny wkład do nauki. Zgodnie z oświadczeniami Habilitanta oraz współautorów, jego wkład w te prace należy uznać za dominujący. Na osiągnięcie dr Bartosza Trzaskowskiego składają się wyniki badań teoretycznych w oparciu o metody obliczeniowe oparte na teorii funkcjonalów gęstości (DFT) dotyczące mechanizmów reakcji metatezy olefin wobec nowych katalizatorów opartych na kompleksach rutenu; badania teoretyczne Habilitanta były częściowo związane z badaniami doświadczalnymi prowadzonymi w zespole prof. Karola Grelu. Wyniki badań Habilitanta przedstawione w publikacjach z cyklu habilitacyjnego pokazują, że jest on już w pełni samodzielnym i dojrzałym teoretykiem, wykorzystującym w sposób bardzo kompetentny metody obliczeniowe chemii kwantowej w rozwiązywaniu złożonych problemów związanych z katalizą. Na szczególne podkreślenie zasługuje wyjątkowa spójność prac włączonych w skład osiągnięcia stanowiącego podstawę habilitacji. Całkowity dorobek naukowy Habilitanta jest pokaźny, biorąc pod uwagę liczbę publikacji (57 prac w czasopismach z listy filadelfijskiej, 13 innych publikacji), oraz fakt, że są to publikacje na bardzo wysokim poziomie naukowym. Jego prace ukazały się w bardzo dobrych czasopismach (łączny IF ok. 169) i znajdują oddźwięk poprzez cytowania przez innych autorów (łącznie ok. 800-1000, indeks Hirscha 12-14, zależnie od bazy). Dodatkowo jest on współautorem czterech zgłoszeń patentowych. Dr Bartosz Trzaskowski odbył szereg długo- i krótkoterminowych staży naukowych w zagranicznych ośrodkach, współpracując m.in. z prof. W. Goddardem, prof. L. Adamowiczem oraz prof. P. Siegbanem. Prace badawcze wykonywane przez niego dotyczyły wielu różnych wątków tematycznych nie związanych z pracami cyklu habilitacyjnego, stąd też osiągnięcia naukowe Autora poza osiągnięciem habilitacyjnym są również bezsprzeczne. Habilitant kierował i współkierował już projektami badawczymi, m.in. OPUS i SONATA BIS, uczestniczył w realizacji wielu projektów badawczych.”

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski, członek komisji wyznaczony przez Radę Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego, oceniając przedstawiony do rozprawy habilitacyjnej dorobek naukowy, stwierdził, że „dr Bartosz Trzaskowski przedstawił jako główny trzon swojej rozprawy habilitacyjnej siedem publikacji w dobrych czasopismach o międzynarodowym zasięgu. Dotyczyły one zagadnień związanych z wyjaśnieniem przebiegu i mechanizmów (dysocjacyjnego, asocjacyjnego i inicjacji) reakcji metatezy. W etapie wstępnym obliczenia dotyczyły przebiegu metatezy na znanych katalizatorach rutenowych (Grubbsa, Grubbsa-Hoveydy, Grelu). Prace te pozwoliły na głębsze wniknięcie i zrozumienie mechanizmów reakcji metatezy. Pozostałe prace dotyczyły projektowania nowych bardziej optymalnych katalizatorów do reakcji metatezy: N-heterocyklicznych karbenów lub analogów zawierających w swej strukturze ugrupowania benzylidenowe. W kolejnym etapie badań przeprowadzono obliczenia dla katalizatorów, w których grupę benzylidenową zastąpiono pochodnymi benzofuranu i kumaryny. Przedstawione prace - we wszystkich dr Bartosz Trzaskowski jest autorem korespondencyjnym - pozwoliły na bardziej precyzyjne poznanie mechanizmów inicjacji wybranych katalizatorów metatez i wykorzystanie zdobytego doświadczenia do zaprojektowania nowych katalizatorów o optymalnych właściwościach katalitycznych. „

Dodał, że „wyniki przedstawione w siedmiu publikacjach są oryginalnym osiągnięciem kandydata. Ich walor nowości pozwolił na ich opublikowanie w bardzo dobrych czasopismach. Parametry scjentometryczne: 1100 cytowań, IH=14 wskazują na istotne zainteresowanie specjalistów wynikami badań doktora Bartosza Trzaskowskiego. Wyniki badań zostały przedstawione na szeregu (17) konferencjach krajowych i zagranicznych. Kandydat wielokrotnie kierował lub był wykonawcą krajowych i międzynarodowych projektów badawczych. Godny pochwał jest tzw. dorobek okołohabilitacyjny - 68 publikacji, w których udział kandydata waha się od 10 - 60%.”

Podsumowując swoją ocenę osiągnięć naukowych dra Trzaskowskiego prof. dr hab. Józef Mieczkowski stwierdził, że „dorobek ten z nadatkiem spełnia wymogi stawiane młodym pracownikom naukowym a zaprezentowane wyniki stanowią bardzo dobre perspektywy dla jego dalszego, dynamicznego rozwoju naukowego.”

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski określił, że „Kandydat prowadził szereg zajęć dydaktycznych na Wydziale Chemii UW takich jak: laboratoria z informatyki, proseminaria z chemii kwantowej i podstaw obliczeń chemicznych prowadzonych w Zakładzie Chemii Nieorganicznej UW. Prowadził również zajęcia w języku angielskim na II Wydziale Lekarskim WUM (Chemia Medyczna - laboratorium, Biochemia z elementami chemii - laboratorium). Kandydat nie uchyla się od działalności popularyzatorskiej współpracując od wielu lat z Komitetem Głównym Olimpiady Chemicznej (współautor zadań).” I ocenił dorobek dydaktyczny jako wystarczający na tym etapie rozwoju naukowego.”

Podsumowując moją opinię o dorobku naukowo-dydaktycznym doktora Bartosza Trzaskowskiego prof. dr hab. Józef Mieczkowski stwierdził, że „Habilitation spełnia wymogi stawiane rozprawom habilitacyjnym przez ustawę o Stopniach i Tytułach Naukowych i z przyjemnością rekomenduję Radzie Wydziału Chemii nadanie dr. Bartoszowi Trzaskowskiemu tytułu naukowego doktora habilitowanego.”

Przewodniczący komisji, prof. dr hab. Lechosław Latos-Grażyński, podsumował dyskusję i stwierdził, że w oparciu o własną pozytywną opinię na temat przedstawionych przez dra Bartosza Trzaskowskiego materiałów oraz opinie recenzentów i członków komisji zarządza głosowanie w trybie jawnym nad wnioskiem o nadanie dr. Bartoszowi Trzaskowskiemu stopnia naukowego doktora w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia. Komisja w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym (7 głosów ważnych, 7 głosów tak, 0 głosów nie, 0 głosów wstrzymujących) podjęła uchwałę o następującej treści: „Komisja Habilitacyjna, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dn. 26 czerwca 2017 r. w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydata oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr. Bartoszowi Trzaskowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplinie chemia”.

Prof. dr hab. Cyryl Lechosław Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Stanisław Kucharski – recenzent

Prof. dr hab., Janusz Rak – recenzent

Prof. dr hab. Artur Michalak – członek komisji

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

The block contains several handwritten signatures in blue ink. From top to bottom, they correspond to the names listed on the left: Cyryl Lechosław Latos-Grażyński, Joanna Sadlej, Stanisław Kucharski, Janusz Rak, Artur Michalak, Józef Mieczkowski, and Robert Moszyński. The signatures are written in a cursive style.

Warszawa, 26 czerwca 2017

**Uchwała Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie postępowania habilitacyjnego
dra Bartosza Trzaskowskiego**

Komisja ds. postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego w składzie:

Prof. dr hab. Cyryl Lechosław Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Stanisław Kucharski – recenzent

Prof. dr hab., Janusz Rak – recenzent

Prof. dr hab. Artur Michalak – członek komisji

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

w głosowaniu przeprowadzonym w trybie jawnym, z wynikiem głosowania 7 głosów za, 0 głosów wstrzymujących i 0 głosów przeciw, przyjęła uchwałę następującej treści:

„Komisja Habilitacyjna powołana przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów Naukowych dnia 26 czerwca 2017 roku w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego, po zapoznaniu się z jednotematycznym cyklem publikacji i ogólnym dorobkiem Kandydata oraz recenzjami, rekomenduje Radzie Wydziału Chemii Uniwersytetu Warszawskiego nadanie dr. Bartoszowi Trzaskowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk chemicznych, dyscyplina chemia.”

Prof. dr hab. Cyryl Lechosław Latos-Grażyński

Przewodniczący Komisji

Warszawa, 26 czerwca 2017

Lista obecności na posiedzeniu Komisji habilitacyjnej powołanej w sprawie
postępowania habilitacyjnego dra Bartosza Trzaskowskiego

Prof. dr hab. Lechosław Latos-Grażyński – przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Joanna Sadlej – recenzent

Prof. dr hab. Stanisław Kucharski – recenzent

Prof. dr hab., Janusz Rak – recenzent

Prof. dr hab. Artur Michalak – członek komisji

Prof. dr hab. Józef Mieczkowski – członek komisji

Prof. dr hab. Robert Moszyński – sekretarz komisji

L. Latos-Grażyński
J. Sadlej

S. Kucharski

J. Rak

A. Michalak
L. Latos-Grażyński

J. Mieczkowski
R. Moszyński